

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

13 JULI 1978

WETSVOORSTEL

tot afschaffing van de formaliteiten
bij de verkoop van radio- en televisietoestellen

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE

YOUB HET VERKEERSWEZEN, DE POSTERIJEN,
TELEGRAFIE EN TELEFONIE e),
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER SMETS

DAMES EN HEREN,

Her voorstel voorziet in de weglaring van artikel 9 van de wet van 26 januari 1960 betreffende de raxsen op de toestellen voor het onrvangen van radio-omroepuitzendingen. Dat artikel verplicht de handelaars enerzijds een register van aan- en verkoop van radiotoesrellen bij te houden en anderzijds elke door hem verrichte verkoop aan te geven bij de Minister die met de inning van de taksen belast is.

Dat is, volgens de auteur, een nutreloze verzvaring van de aan de handelaars opgelegde adrninisrratieve verplichtingen. Het is een verzvaring, want de handelaars moeten o.m. reeds een tijdrovende boekhouding bijhouden en de B.T.W.-formaliteiten vervullen. Het is een nutteloze verzvaring, omdat zelfs met de door artikel 9 opgelegde formaliteiten de administratie niet in staat is alle nieuwe houders van radiotoestellen op te sporen.

C) Samensrelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Van Elewycck.

A. — Leden: de heren Bode, Claeys, Tijn Dealercq, De Mey, Kelch-ternans, Marchal, Pierré, André Rutten, Smets, — Baudson, Bob Cools, Dejardin, Laridon, Scokaert, Tibbaut, Van Elewycck, — Kempinaire, Kubla, Pieron, Vreven, — Somers, Luc Vansreenkise, — Brasseur.

B. — Plaatsvervangers: de heer Desutter, MW Demeulenaere-Detoilde, de heren Dupré, Hansenne, Nothomb, — Burgeon, Content, Guillaume, Va' Der Niepen, — Pierard, Poortmans, — Mattheyssens, — Helguers.

Zie:

314 (1977-1978) :

— N° 1: Wetsvoorstel.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

13 JUILLET 1978

PROPOSITION DE LOI

supprimant les formalités lors de la vente d'appareils récepteurs de radiodiffusion et de télévision

RAPPORT

FAIT

AU NOM DE LA COMMISSION
DES COMMUNICATIONS, DES POSTES,
TELEGRAPHES ET TELEPHONES e),
PAR M. SMETS

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition prévoit la suppression de l'article 9 de la loi du 26 janvier 1960 relative aux redevances sur les appareils récepteurs de radiodiffusion, qui impose aux commerçants, d'une part, la tenue d'un registre d'achat et de vente d'appareils de radiodiffusion et, d'autre part, la déclaration des ventes au Ministre chargé du recouvrement des redevances.

C'est, estime l'auteur, compliquer encore et inutilement les tâches administratives imposées aux commerçants. Compliquer encore, alors que les commerçants doivent déjà tenir, entre autres, une comptabilité absorbante et remplir les formalités concernant la T.V.A. Compliquer inutilement, puisque les formalités imposées par cet article 9 ne permettent tout de même pas à l'administration de répertorier tous les nouveaux détenteurs d'appareils de radiodiffusion.

C) Composition de la Commission:

Président: M. Van Elewycck.

A. — Membres: MM. Bode, Claeys, Tijn Dealercq, De Mey, Kelch-ternans, Marchal, Pierré, André Rutten, Smets, — Baudson, Bob Cools, Dejardin, Laridon, Scokaert, Tibbaut, Van Elewycck, — Kempinaire, Kubla, Pieron, Vreven, — Somers, Luc Vaosteenkiste, — Brasseur.

B. — Suppléants: M. Desutter, Mme Demeulenaere-Deuilde, MM. Dupré, Hansenne, Nothomb, — Burgeon, Content, Guillaume, Van Der Niepen, — Pierard, Poortmans, — Mattheyssens, — Helguers.

Yoir:

314 (1977-1978) :

— NU 1: Proposition de loi.

Dar artikel is immers niet van toepassing wanneer een toestel in het buitenland wordt aangekocht, wanneer een tweedehandstoestel onder particulieren wordt verkocht of nog wanneer een toesel door een handelaar als prijs voor een tombola is geschonken; bedoeld artikel heeft geen gevolg, b.v. wanneer een toestel wordt gekocht om aan iemand te worden aangeboden, wanneer de koper een valse naam opgeeft of nog wanneer een toestel wordt verkocht aan iemand die niet in het land verblijft.

Ten slotte meent de auteur dat de verklaring waartoe ieder nieuwe houder verplicht is, alsmede een versterkt gebruik van de bevoegdheden, door artikel 16 van de wet toegekend aan degenen die met de opsporing van de overtredingen zijn belast, ruimschoots volstaan om de aan de handelaars opgelegde verplichtingen te vervangen.

Een ander lid wenst eveneens de ter zake opgelegde administratieve verplichtingen te verlichten en stelt voor het register te vervangen door een doorslag van de voor de Minister bestemde verkoopformulieren.

Een ander lid verklaart dat hij voorstander is van het behoud van het artikel en wil in geen geval horen van uitbreiding van huiszoekingen.

De Minister weerlegt de argumenten die tot staving van het wetsvoorstel zijn aangevoerd en vraagt het voorstel te verwerpen omdat het helemaal geen rekening houdt met het nieuw koninklijk besluit van 3 augustus 1977, dat een grote stap betekent in de richting van de rationalisatie en dat decentralisatie mogelijk maakt.

De aangifte van de aankoop en het bijhouden van een register van aan- en verkoop zijn het beste middel met het oog op de controle en de fraudebestrijding inzake radio- en televisietaksen.

Voor de nieuwe toestellen geldt de aangifte van de aankoop gedurende drie maanden, dit is de periode die nodig is om de bevoegde dienst in staat te stellen inschrijvingen te controleren en zo nodig een verzoek tot betaling te sturen aan de houder.

Voor het bijhouden van het register is helemaal geen boekhouder nodig.

Niets oer de koper de aangifte in te vullen en de verkoper na te gaan of het document correct is ingevuld.

Zou de verificatie van de identiteit van de koper dan onverantwoord zijn wanneer het erop aankomt de belangen van de gemeenschap te vrijwaren en daarentegen wel verantwoord wanneer het erop aankomt de belangen van de particulieren te vrijwaren, b.v. in geval van verkoop op afbetaling?

Het bijhouden van de voorraad vergt geen ingewikkelde boekhouding. Het vervangen van het register door het duplicaat van de formulieren zou de fraude vergemakkelijken.

Uit de beschikbare inlichtingen mag worden besloten dat de nieuwe bepalingen het werk van de verkopers vereenvoudigd hebben. De handelaars die hardnekkig weigeren hun wettelijke verplichtingen na te komen, vormen een minderheid.

De controledocumenten, met uitzondering van het register, evenals de omslagen worden gratis versprekt door de administratie. Deze laatste neemt de verzendingskosten op zich.

De verkopers zijn niet bezoldigd voor de prestaties die zij leveren ten voordele van de Staat, maar zij genieten een voorkeurregeling inzake taksen aangezien een enkele taks volstaat voor de toestellen die zij in voorraad hebben of die voor demonstraties dienen. Toch kunnen die toestellen hun onrechtstreeks, of rechtstreeks, voordeel verschaffen.

En effet, cet article n'est pas applicable en cas d'achat d'un poste à l'étranger, en cas de vente d'occasion entre particuliers ni au cas où un poste serait offert par un commerçant comme prix d'une tombola; il est inopérant, par exemple, en cas d'achat d'un poste destiné à être offert, au cas où l'acheteur déclinerait une fausse identité ou encore en cas de vente à un non-résident.

En conclusion, l'auteur estime que la déclaration à laquelle est tenu tout nouveau détenteur ainsi qu'un usage renforcé des pouvoirs octroyés par l'article 16 de la loi aux agents chargés de rechercher les infractions, peuvent remplacer à suffisance les formalités imposées aux commerçants.

Un autre membre partage le souci d'alléger les obligations administratives imposées et propose de remplacer le registre par des doubles des formulaires de vente destinés au Ministère.

Un autre se déclare partisan du maintien de l'article et ne veut en aucun cas entendre parler d'une extension des vérifications domiciliaires.

Le Ministre a réfuté les arguments avancés à l'appui de la proposition et en a demandé le rejet, car elle ne tient nul compte du nouvel arrêté royal du 3 août 1977 qui constitue une étape importante dans le sens de la rationalisation et rend possible la décentralisation.

La déclaration d'achat et la tenue d'un registre d'entrée et de sortie des récepteurs constituent le moyen principal de contrôle et de lutte contre la fraude en matière de redevance radio et télévision.

De plus, la déclaration d'achat couvre les nouveaux récepteurs pendant trois mois, la période pendant laquelle le service compétent peut contrôler les inscriptions et, en cas de nécessité, envoyer une invitation à payer au détenteur.

La tenue du registre ne nécessite aucunement l'intervention d'un comptable.

Rien ne s'oppose à ce que ce soit l'acheteur qui remplisse la déclaration d'achat, quitte à ce que le vendeur vérifie si le document est complété correctement.

Cette vérification de l'identité de l'acheteur serait-elle injustifiée lorsqu'il s'agit de sauvegarder les intérêts de la communauté, mais par contre justifiée dans les cas où il s'agit de garantir des intérêts particuliers, par exemple, en cas de vente à tempérament?

La tenue à jour du stock ne nécessite pas une comptabilité compliquée. Le remplacement du registre par un double des formulaires aurait pour effet de rendre la fraude plus facile.

Des informations permettent de conclure que les nouvelles dispositions ont simplifié le travail des vendeurs. Seule, une minorité de commerçants refuse obstinément de remplir ses obligations légales.

Les documents de contrôle, sauf le registre, et les enveloppes sont fournis gratuitement par l'administration. Celle-ci prend en charge les frais d'envoi de ces documents.

Si les vendeurs ne sont pas rétribués pour les prestations qu'ils fournissent au profit de l'Etat, ils bénéficient toutefois d'un régime préférentiel en matière de redevance, puisque une seule redevance par catégorie d'appareils détenus couvre tous les appareils en stock et ceux qui sont utilisés en démonstration. Ces divers récepteurs sont susceptibles, cependant de leur procurer un avantage direct ou indirect.

De bevoegde diensten stellen geen proces-verbaal op wanneer het om een lichte vergetelheid gaat, en er wordt slechts geverbaliseerd na herhaalde mondelinge of schriftelijke waarschuwingen.

De oprichting van een dienst die de politiecontrole instelt of verscherpt, zou de uitgaven alleen maar doen toenemen. Een stelselmatige controle zou door de betrokkenen niet worden aanvaard.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 augustus 1977 regelt de wijze waarop men in het bezit van een ontvangsttoestel kan komen zonder het aan te kopen bij een Belgische handelaar, die daarvoor vergunning bezit.

Tenslotte is de Minister bereid elk voorstel tot vereenvoudiging of verbetering te onderzoeken, ofschoon de controle, zoals die thans wordt uitgevoerd, uitstekende resultaten geeft.

Het wetsvoorstel wordt verworpen met 13 tegen 1 stem en 1 onthouding.

De Verslaggever,

A. SMETS.

De Voorzitter,

J. VAN ELEWYCK.

Les services compétents ne verbalisent pas les légers oublis; les procès-verbaux ne sont dressés qu'après plusieurs rappels oraux et/ou écrits.

La création d'un service de contrôle et/ou le renforcement de la police ne feraient qu'accroître les dépenses. Des contrôles systématiques ne seraient pas acceptés par les détenteurs.

L'article 4 de l'arrêté royal du 3 août 1977 règle les formalités à remplir pour toute entrée en possession d'un récepteur par un autre moyen d'acquisition que l'achat chez un marchand belge dûment patenté.

Enfin, quoique le contrôle tel qu'il est appliqué actuellement donne d'excellents résultats, le Ministre se déclare prêt à examiner toute proposition de simplification ou d'amélioration.

La proposition de loi a été rejetée par 13 voix contre 1 et 1 abstention.

Le Rapporteur,

A. SMETS.

Le Président,

J. VAN ELEWYCK.